

ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดีย ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการป้องกันการทุจริต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*

พิชญาวรรณ จันทร์แห้ว^{1*} แสงเดือน คงนาง²

¹⁻²หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพิจญ์บัณฑิต

*Corresponding author email: pichawanjunhaew@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการป้องกันการทุจริต 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการป้องกันการทุจริต 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดียหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดีย กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านนาด่าน ตำบลนาด่าน อำเภอสุวรรณคูหา จังหวัดหนองบัวลำภู ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 35 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการหาคุณภาพ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดียมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.23-4.48 คุณภาพเหมาะสมในระดับมาก 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.40-0.77 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20-0.73 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 ดำเนินการทดลองโดยใช้เวลาทั้งหมด 16 ชั่วโมง ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ กลุ่มเดียว ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน และการเปรียบเทียบข้อมูล 1 กลุ่มผลการวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการป้องกันการทุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดีย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาป้องกันการทุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดีย สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดียรายวิชาการป้องกันการทุจริต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ; สื่อมัลติมีเดีย; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

*Received: 11 November 2023, Revised: 7 December 2023, Accepted: 11 December 2023

The Results of Cooperative Learning Supplemented with Multimedia Affect Academic Achievement Anti-Corruption Course Grade 5

Pichawan junhaew^{1*} Sangduean Kongnawung²

¹⁻² Master of Education Program in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Pitchayabundit College
*Corresponding author email: pichawanjunhaew@gmail.com

ABSTRACT

The objectives of this research were to 1) compare the academic achievement in the subject Anti-Corruption, 2) compare the academic achievement in the subject Anti-Corruption after studying with the 70% criterion, and 3) study the satisfaction of students towards the learning management combined with use of multimedia media. The samples were di persons from department of grade 5 Sample Group is a grade 5 student at Ban Na Dan School, Na Dan Subdistrict, Suwannakhuha District.Nong Bua Lamphu Province. Semester 1, academic year 2023, a total of 35 people were obtained using a simple random sampling method, tools used in research and determination of quality.Namely 1) The cooperative learning plan supplemented with multimedia has an average between 4.23-4.48 Quality is appropriate at a high level. Academic achievement test has a difficulty value between 0.40-0.77, a discriminatory power value between 0.20-0.73 and a confidence value of 0.91 and 3) The satisfaction questionnaire for Grade 5 students has a consistency index between 0.67-1.00The experiment was conducted using a total of 16 hours, using a single group research design, pre-testing and post-testing, statistics used for data analysis, namely mean, standard deviation Non-independent t-test. and comparison of 1 group of data. The results of the study were as follows: 1) Academic achievement in the subject Anti-Corruption of Grade 5 students who studied with cooperative learning supplemented with multimedia. After studying was significantly higher than before studying at the .01 level. 2) Academic achievement in anti-corruption subjects of 5th grade students After studying by organizing cooperative learning supplemented with multimedia. Higher than the 70 percent threshold with statistical significance at the .01 level. 3) Students are satisfied with the cooperative learning arrangement supplemented with multimedia in the subject of anti-corruption. Overall the 5th grade level was at a high level.

Keywords: Cooperative Learning; Multimedia; Achievement

บทนำ

แผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริตโรงเรียนบ้านนาदान ประจำปีการศึกษา 2565 จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานในด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของสถานศึกษา ปฏิบัติงานในด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ เกิดผลสัมฤทธิ์ตามที่คาดหวังไว้ ทำให้การปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ของข้าราชการเป็นไปในลักษณะที่มีความรับผิดชอบ ทำให้ผู้ปกครอง ชุมชน คณะกรรมการสถานศึกษา มีความเชื่อถือในความมีคุณธรรม ความมีจริยธรรม การปฏิบัติหน้าที่โดยการคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และการยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล สามารถแก้ไขปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของคณะครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน ให้ลดน้อยลง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561)

ดังนั้น ในการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตสถานศึกษา ต้องบูรณาการ และ อาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน และจะต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่องให้เป็นระบบ โดยหากมีการบูรณาการ ความร่วมมือจากทุกภาคส่วนอย่างจริงจังและต่อเนื่องแล้ว ก็จะส่งผลต่อการบรรลุตามผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวังไว้ ส่วนราชการและสถานศึกษา ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและเป็นธรรม คณะครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน มีความรู้เรื่องการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในสถานศึกษามากยิ่งขึ้น มีจิตสำนึกในการเป็น พลเมืองดี ปฏิบัติงานตามระเบียบวินัย และมีความซื่อสัตย์สุจริต ทุกภาคส่วนมีความเข้าใจและให้ความ ร่วมมือในกิจกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตสถานศึกษา ปฏิบัติงานตามหลักคุณธรรม จริยธรรม และยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางปฏิบัติ รวมถึงส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมใน ระดับจังหวัดและระดับประเทศให้ยั่งยืนได้อีกด้วย

จากสภาพการจัดการเรียนการสอนในรายวิชามองย้อนหลังไป 3 ปี การศึกษา 2563, 2564, 2565 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 49.31, 54.92 และ 58.59 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 จำเป็นต้องปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้ดีขึ้น จากการศึกษาพบว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาการป้องกันการทุจริต ยังไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากครูส่วนใหญ่มักสอนแบบกระดานดำให้ท่องจำ และการสอนโดยการบรรยายมากกว่า และอีกทั้งยังไม่มีสื่อมัลติมีเดียเข้ามาช่วยในการสอน ทำให้นักเรียนไม่เข้าใจและไม่สนใจในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (โรงเรียนบ้านนาदान : 2566)

จากความเป็นมาดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยศึกษาวิธีการและเทคนิคการจัดการเรียนการสอนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและพบว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการกลุ่มในการทำงานทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสร่วมกันเพื่อผลประโยชน์และเกิดความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือ มีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ขั้นเตรียมการ 2. ขั้นสอน 3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม 4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ 5. ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม (อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2550 : 122-123) เพื่อให้

การจัดการเรียนการสอนน่าสนใจมากยิ่งขึ้นผู้วิจัยจึงนำสื่อมัลติมีเดียที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นมาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือในชั้นที่ 3 เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจและเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ (รัชฎาพร พิมพิชัย, 2554: 46) ที่กล่าวว่า สื่อมัลติมีเดีย เป็นเครื่องมือที่ช่วยในกระบวนการเรียนการสอนให้มีความตื่นเต้น น่าสนใจอีกทั้งดึงดูดนักเรียนให้มีความสนใจในการเรียนและเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น เพราะเนื้อหาที่เสนอจะเป็นการนำเสนอหลาย ๆ ประเภทมาผสมผสานใช้ร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลที่เป็นตัวเลข รูปภาพ รูปถ่าย ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหวและ เสียง โดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์เป็นตัวควบคุมและนำเสนอเพื่อให้นักเรียนเกิดประสิทธิภาพ สูงสุด สื่อมัลติมีเดียนอกจากผู้วิจัยยังพบว่ามีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือและสื่อมัลติมีเดียช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เช่น งานวิจัยของ วันวิสาข์ โชรรัมย์ และณิชาวรรณ จันอ้น (2558) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเทคโนโลยีการถ่ายภาพ ระหว่างการใช้บทเรียนมัลติมีเดียร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเทคโนโลยีการถ่ายภาพ เรื่อง การจัดแสงถ่ายภาพบุคคลในสตูดิโอ ของนักศึกษา โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา ที่เรียนโดยการโดยบทเรียนมัลติมีเดียร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่านักศึกษาที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความเชื่อมั่นว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับสื่อมัลติมีเดียจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจ ใฝ่เรียนรู้ร่วมกันคิดและทำกิจกรรมจนส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการป้องกันการทุจริตสูงขึ้นและความพึงพอใจต่อการเรียนรายวิชาการป้องกันการทุจริตในระดับมากขึ้นไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการป้องกันการทุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดียก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการป้องกันการทุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดียหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดีย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบการทดลองเบื้องต้น (Pre Experimental Design) แบบทดลองกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (One Group Pretest-Posttest Design)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1.1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ศูนย์เครือข่ายสุวรรณคูหา 2 ทั้งหมด 6 โรงเรียน จำนวน 6 ห้องเรียน และจำนวนนักเรียน 169 คน

1.2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านนาด่าน ตำบลนาด่าน อำเภอสุวรรณคูหา จังหวัดหนองบัวลำภู ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้อง จำนวนนักเรียน 35 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นตัวกำหนดการสุ่ม โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายสุวรรณคูหา 2 จำนวน 6 ห้องเรียน ที่มีนักเรียนที่มีพื้นฐานการเรียนรู้ใกล้เคียงกันแล้วจับสลาก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามลักษณะการใช้ ดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดียรายวิชาการป้องกันการทุจริต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 12 แผน 16 ชั่วโมง

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการป้องกันการทุจริตชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นปรนัยชนิดเลือก 4 คำตอบ จำนวน 30 ข้อ วัดพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และการวิเคราะห์

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดียในรายวิชาการป้องกันการทุจริต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 12 ข้อ

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดียรายวิชาการป้องกันการทุจริต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.1.1 ศึกษาหลักสูตรและวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ทฤษฎีหลักการแนวคิดในการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดีย

3.1.2 การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้เพื่อจัดทำแผนการเรียนรู้ หน่วยที่ 2 ความละเอียด และความไม่ทนต่อการทุจริต และหน่วยที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งในการต่อต้านการทุจริตในรายวิชาการป้องกันการทุจริต 2 เพื่อจัดทำแผนการเรียนรู้

3.1.3 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดีย จำนวน 12 แผนการเรียนรู้ จำนวน 16 ชั่วโมง ประกอบด้วยหัวข้อ ดังนี้ 1. ผลการเรียนรู้ 2. จุดประสงค์การเรียนรู้ 3. สาระสำคัญ 4. กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดีย 5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้ (นำไปใช้ในขั้นตอนที่ 3 ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม) 6. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ 7. บันทึกหลังการสอน

3.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ ด้านการสอนการป้องกันการทุจริตและด้านการจัดการเรียนรู้

3.1.6 จัดพิมพ์เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.2.1 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบ วิธีการหาความเที่ยงตรง อำนาจจำแนก ความยากง่าย และวิธีการหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประเภทปรนัย ชนิดเลือกตอบ จากเอกสาร หนังสือ ตำราที่เกี่ยวข้อง

3.2.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ และระดับพฤติกรรมในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย พฤติกรรมด้านความรู้ความจำ (Knowledge) ความเข้าใจ (Comprehension) การนำไปใช้ (Application) การวิเคราะห์ (Analysis) ตามแนวคิดของบลูม (Bloom,1956)

3.2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการป้องกันการทุจริต ตามตารางวิเคราะห์ การสร้างแบบทดสอบ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รายวิชาป้องกันการทุจริต หน่วยที่ 2 ความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริต และหน่วยที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งในการต่อต้านการทุจริต เลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ เพื่อคัดเลือกไว้ใช้จริง จำนวน 30 ข้อ ตามสัดส่วนจำนวนข้อสอบที่กำหนด

3.2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ข้อเสนอแนะปรับปรุง จากนั้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง(Index of Item-Objective Congruence)=IOC ระหว่างข้อสอบรายข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของข้อสอบรายข้อ แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญพบว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 - 1 เพื่อนำไปทดลองใช้กับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่โรงเรียนชุมชนหนองบัวน้อยโนนชาติหนองเหินวิทยา จำนวน 30 คน เพื่อนำมาหาค่าอำนาจจำแนก (r) ความยากง่าย (p) รายข้อ และความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับต่อไป

3.2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนชุมชนหนองบัวน้อยโนนชาติหนองเหินวิทยาไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ที่เรียนผ่านมาแล้ว จำนวน 30 คน ซึ่งได้เรียนเนื้อหาในรายวิชาการป้องกันการ

ทุจจริต นำกระดาษคำตอบของแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนน โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน และวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2.6 นำคะแนนที่ได้จากการทดลองใช้ (Try Out) สอบมาตรวจให้คะแนน และหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) และคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป พบว่า แบบทดสอบที่เลือกไว้ 30 ข้อมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.40-0.77 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ ระหว่าง 0.20-0.73

3.2.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เลือกไว้ทั้ง 30 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้วิธีของ Kuder-Richardson จากสูตร KR-20 (บุญชมศรีสะอาด, 2560: 103) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.914

3.2.8 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วจำนวน 30 ข้อ เพื่อนำไปใช้ในการทดสอบจริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดีย ในรายวิชาการป้องกันการทุจริต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

3.3.1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.3.2 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ความพึงพอใจและวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่าเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.3.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดีย ในรายวิชาการป้องกันการทุจริต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวนหนึ่งฉบับ มี 12 ข้อ

3.3.4 นำแบบสอบถาม ความพึงพอใจเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมในการใช้คำเนื้อหา แล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ประเมินความสอดคล้อง (Index of Item – Objective Congruence: IOC) ของข้อคำถามที่เกี่ยวกับความพึงพอใจที่ต้องการวัด

3.3.6 วิเคราะห์ข้อมูล ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจได้ค่า ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด โดยหาค่า IOC (ไพศาล วรคำ, 2555 : 253) เลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้น ได้ค่าความสอดคล้อง ระหว่าง 0.67-1.00

3.3.7 ปรับปรุงแบบสอบถามความพึงพอใจตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์นำไปใช้สอบถามความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองกับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านนาด่าน อำเภอสุวรรณคูหา จังหวัดหนองบัวลำภู ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 35 คน โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

4.1. ปฐมนิเทศชี้แจงทำความเข้าใจของวิธีการดำเนินการวิจัย เกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้และอธิบายวิธีการศึกษา เพื่อให้ นักเรียนมีความเข้าใจตามขั้นตอนที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ จัดกิจกรรม ตามแผนการจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดีย ตามลำดับ จนครบจำนวน 12 แผน 16 ชั่วโมง เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเรียนโดยการทดสอบย่อยเมื่อสิ้นสุดกิจกรรมแต่ละแผน

4.2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre – test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการป้องกันการทุจริตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง

4.3. ทดสอบหลังเรียน (Post – test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เมื่อสิ้นสุดการทดลองจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดีย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการป้องกันการทุจริต สร้างขึ้น ฉบับเดิมจำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง

4.4. ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจหลังเรียนได้ครบทั้ง 12 แผน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดีย

5. วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

5.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการป้องกันการทุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดีย โดยการวิเคราะห์ค่าทีแบบไม่อิสระ (t-test for Dependent Samples)

5.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการป้องกันการทุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดียกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยการวิเคราะห์ (One Samples t-test)

5.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อการจัดการเรียนรู้วิชาการป้องกันการทุจริต โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการป้องกันการทุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดียก่อนเรียนและหลังเรียนดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการป้องกันการทุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดียก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	35	30	13.91	3.501	16.89**	.000
หลังเรียน	35	30	24.51	1.961		

**p ≤ .01

จากตารางที่ 5 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการป้องกันการทุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดีย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการป้องกันการทุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดียหลังเรียนดังตาราง

ตารางที่ 6 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการป้องกันการทุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดียหลังเรียนกับเกณฑ์ 70%

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	t	p
หลังเรียน	35	30	81.71	24.51	1.961	73.95**	.000

**p ≤ .01

จากตารางที่ 6 พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการป้องกันการทุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดียโดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 81.71 จากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดียรายวิชาการป้องกันการทุจริต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดียรายวิชาการป้องกันการทุจริต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวมอยู่ในระดับ

มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 หากพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่สูงที่สุดคือด้านครูมีระดับคุณภาพมาก และค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 และด้านเนื้อหาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 และจากการพิจารณารายข้อพบว่าข้อการจัดการจัดบรรยากาศห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอนสูงสุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 และข้อกิจกรรมการเรียนสนุกและน่าสนใจมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00

ผลการวิจัยการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดียที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการป้องกันการทุจริต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งผู้ศึกษาได้นำผลการศึกษานำมาอภิปรายผลเป็นลำดับได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการป้องกันการทุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดีย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการป้องกันการทุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดีย สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการป้องกันการทุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ผู้สอนจัดให้ผู้เรียนแบ่งเป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 4-6 คน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และร่วมกันรับผิดชอบงานในกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้เกิดเป็นความสำเร็จของกลุ่มทำเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย การสอนแบบร่วมมือเป็นวิธีการสอนที่จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมาก และนอกจากนี้ผู้สอนได้นำสื่อมัลติมีเดียมาใช้ทำให้เด็กได้เห็นภาพพฤติกรรมที่น่าสนใจและทำให้เด็กเข้าใจมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวันวิสาข์ โชรรัมย์ และฉนิชวรรณ จันอ้น (2558) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเทคโนโลยีการถ่ายภาพ ระหว่างการใช้บทเรียนมัลติมีเดียร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเทคโนโลยีการถ่ายภาพ เรื่อง การจัดแสงถ่ายภาพบุคคลในสตูดิโอ ของนักศึกษา โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม การศึกษา ที่เรียนโดยการโดยบทเรียนมัลติมีเดียร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่านักศึกษาที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระสิริภพ ปกสสุโร (ยุทธคราม) (2563) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในรายวิชาพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดม่วงพลอยวิริยาราม แผนกสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในวิชาพุทธศาสนา คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 2.046 คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 27.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.442 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาสุนทร จูตรตโน (แก้วกอนนอก) (2563) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาหน้าที่พลเมืองวัฒนธรรม

กับการดำเนินชีวิตในสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดโสมนัส กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รายวิชา หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม เรื่องวัฒนธรรมไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดโสมนัส กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์คะแนนก่อนเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 2.112 คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 2.980 สรุปว่ามีผลทางการเรียนรู้หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดียรายวิชาการป้องกันททุจริต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งนี้อาจเนื่องจากการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการป้องกันททุจริต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดียการจัดการจัดเรียนเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการกลุ่มให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกัน ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ขั้นเตรียมการ 2. ขั้นสอน 3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม 4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ 5. ขั้นสรุปบทเรียน และประเมินผลการทำงานกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มได้รับผลประโยชน์และเกิดความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งสื่อมัลติมีเดีย เป็นเครื่องมือที่ช่วยในกระบวนการเรียนการสอนให้มีความตื่นเต้น น่าสนใจการเรียน ดึงดูดนักเรียนให้มีความสนใจในการเรียนและเนื้อหาที่เสนอจะเป็นในรูปแบบรูปภาพ เสียง วิดีโอ เพิ่มความสนุกสนานในการเรียนรู้อีกยิ่งขึ้น จึงส่งผลทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับสื่อมัลติมีเดียโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทวรรณ กล่อมดี (2565) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง รอบรู้เรื่องมะพร้าว ที่มีต่อผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ด้วยสื่อมัลติมีเดีย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของอนิรุจ แจ่มพลา และอุไรวรรณ ศรีไชยเลิศ (2565) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การพัฒนาสื่อช่วยสอนมัลติมีเดียร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้ด้วยตนเอง วิชา การออกแบบและเทคโนโลยี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อสื่อช่วยสอนมัลติมีเดียร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้

จึงขอเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจที่จะศึกษางานวิจัยดังต่อไปนี้

1.1 ครูผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนต่างๆของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดียให้เข้าใจเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ในขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนบางกลุ่มอาจมีเสียงดังรบกวนกลุ่มอื่น ครูควรชี้แจงหรือแจ้งแนวทางปฏิบัติกับนักเรียนก่อนที่จะทำกิจกรรมกลุ่ม ตลอดจนชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของการให้ความร่วมมือ เพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน

1.3 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดีย ครูผู้สอนจะต้องตรวจสอบความพร้อมของอุปกรณ์การเชื่อมต่อและจอแสดงผลก่อนนำไปใช้สอน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น

1.4 ควรกำหนดระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้ให้มีเหมาะสม เพื่อให้ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดียในรายวิชาหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

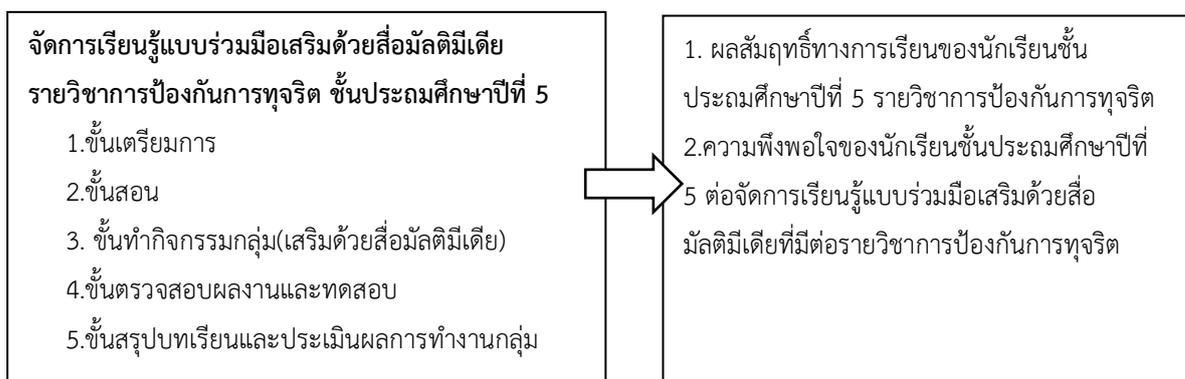
2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดียที่มีต่อตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการแก้ปัญหา เป็นต้น

2.3 ควรสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละคนว่ามีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงหลังจากการจัดการเรียนการสอน

2.4 ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมไปใช้ร่วมกับสื่ออื่นเช่นชุดการสอนหรือแอปพลิเคชันต่างๆไปใช้พัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ในระดับชั้นอื่น

องค์ความรู้ที่ได้รับ

จากการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดียที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการป้องกันทุจริต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทางการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design สามารถสร้างองค์ความรู้ โดยได้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดียที่กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพแนวทางส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดียดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ในการศึกษาจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเสริมด้วยสื่อมัลติมีเดีย

เอกสารอ้างอิง

- นันทวรรณ กล่อมดี. (2565). การใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง รอบรู้เรื่องมะพร้าว ที่มีต่อผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.
- พระมหาสุนทร จิตรตโน (แก้วกอนอก). (2563). การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาหน้าที่พลเมืองวัฒนธรรม กับการดำเนินชีวิตในสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดโสมนัส กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระสิริภพ ปภัสโร (ยุทศคราม). (2563). การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในรายวิชาพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดช่องพลอยวิริยาราม แผนกสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- รัชฎาพร พิมพิชัย. (2554). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำครูด้านการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วันวิสาข์ ไชรัมย์ และณิชาวรรณ จันอ้น. (2558). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเทคโนโลยีการถ่ายภาพ ระหว่างการใช้ บทเรียนมัลติมีเดียร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนแบบปกติ. วารสารชุมชนวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 9(1). 7-12.
- อนิรุช แจ่มพลาย และอุไรวรรณ ศรีไชยเลิศ. (2565). การพัฒนาสื่อช่วยสอนมัลติมีเดียร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้ด้วยตนเอง วิชาการออกแบบและเทคโนโลยี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 14 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม วันที่ 7-8 กรกฎาคม 2565, 975-984.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). หลักการสอน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์